

Exkurze do útrob NATO

V sobotu 8. září 2018 jsme se na několik hodin přenesli v čase a ocitli se v době tzv. studené války.

Celý náš dlouho naplánovaný IPA výlet začal srazem u dolní stanice lanovky zábavního a lyžařského střediska na úpatí známé hory Hohen Bogen v Bavorsku, jen několik kilometrů od hraničního přechodu Všeruby. Zde na nás už netrpělivě čekal kamarád a IPA kolega Štěpán Thomayer z ÚS Domažlice s pozváním k exkluzivní prohlídce bývalého vojenského zařízení NATO, z něhož docházelo až do devadesátých let 20. století k odposlouchávání území států bývalé Varšavské smlouvy.

Původně plánovaný pěší výstup na vrchol Hohen Bogenu za objektem našeho zájmu jsme z časových (i jiných čistě lidsky pochopitelných) důvodů vyměnili za zážitkovou jízdu sedačkovou lanovkou. Z její horní stanice jsme to už neměli k „věžím“, zdaleka v krajině viditelným, nijak daleko. Přesně ve 12:00 h. se tak pro nás mohla otevřít ocelová posuvná vrata, dosud celý objekt chránící. Za nimi se nám dostalo uvítání od našeho příštího průvodce, pana Horsta Schreinerera, Štěpánova přítele. Průvodce jsme nedostali jen tak ledajakého: Horst sám sloužil jako voják z povolání v Bundeswehru a problematiku ochrany hranic a monitorování tehdejšího socialistického tábora zná jako málokdo. Jinak jde o velice veselého a přátelského chlapíka, jehož největším přáním (o němž nás v každé druhé větě ubezpečoval) je, aby se už nikdy neopakovalo nepřátelství mezi Němci a Čechy a abychom se mohli stále takto společně navštěvovat. Ze strany nás všech přítomných se mu dostávalo upřímného souhlasu.

Poté, co nás Horst seznámil s historií celého místa, nám ukázal, které budovy a věže patřily německé armádě a které pak vojenským silám Francie a USA. Překvapilo nás, že ačkoliv byly (a jsou dosud) všechny součástí NATO, na vrcholu Hohen Bogenu se navzájem tyto složky nestýkaly a prováděly na sobě nezávislou zpravodajskou činnost.

Následně jsme byli provedeni betonovým krytem zbudovaným pro obsluhu objektu, který je dosud udržován v provozu. Odtud jsme vešli do budovy velitelství, kde nás Horst důkladně seznámil

s celým provozem a chodem zařízení. S nadšením vyprávěl o úsilí, které jeho spolek přátel-veteránů stojí, aby se z celého areálu stalo řádné vojenské muzeum. Na místě nám ukázal množství přístrojů a zařízení, které zde v době studené války fungovaly a jež se již podařilo nazpátek pro muzeum získat. Horstův zápal, doplněný hlubokými znalostmi, měl za důsledek, že asi po více jak hodinovém výkladu jsme ho požádali o pokračování až v hlavní věži tvořící typickou dominantu objektu, kam jsme se od počátku nejvíce těšili. A věděli jsme proč. Naskytl se nám odtud nádherný a široký rozhled jak do Čech, tak i do Bavorska. Příslušníci útvaru sedící celý den se sluchátky na uších a po jednom v malých místnůstkách věže však asi takové nadšení nesdíleli. Při odchodu nám Horst ukázal zajímavý způsob opouštění věže pomocí dobové hliníkové skluzavky. K jejímu vyzkoušení dostala jako první odvalu dcerka Vaška Havrdy (ergo nejmladší účastník zájezdu), následována poté dalšími (rovněž vesměs mladšími) dobrovolníky. Poté, co jsme se dole od nich dozvěděli zážitky z této kalhotové jízdy, jsme od našeho průvodce vyslechli poslední zajímavost. I do takto utajeného zařízení se podařilo čs. rozvědce umístit svého agenta, k jehož ztotožnění došlo až dlouho po konci nepřátelství.

Exkurze, velmi zajímavá a poučná, byla ukončena na nádvoří objektu společnou fotografií a předáním vlaječky naší územní skupiny IPA. Vyjádřili jsme tím nejen poděkování výbornému průvodci, ale i naši podporu vybudování muzea jako mementa pro zachování míru.

Zpáteční cestu jsme již (většinou) absolvovali pěšky, přičemž zejména závěrečný sešup nám dal pořádně zabrat. Někteří (pod vedením Štěpána) stačili ještě „vyběhnout“ na proslulou panoramatickou vyhlídku přináležející k nejvyšší z věží a podařilo se jim z ní dohlédnout až do Plzně. Určitě také díky krásnému počasí, které nás po celou tu sobotu provázelo.

Výlet jsme zakončili společným posezením v cukrárně hned vedle známého poutního kostela v Neukirchen beim Heiligen Blut (která mimochodem patří rodině našeho průvodce Horsta). Akce se vydařila, a tak dík všem 22 účastníkům, (kromě 2 přátel) členům IPA.

Text: Jarda Antoš

Foto: Eva Hanzíková, Láďa Bečvář

